

Galerie Emila Juliše v Černčicích přivítá jaro výstavou Vladislava Mirvalda, známého lounského výtvarníka a pedagoga.

Tomáš Pospiszyl o něm při příležitosti Mirvaldovy výstavy v Plzni v roce 2010/2011 řekl: *Ačkoliv je Vladislav Mirvald známý především jako významný představitel české geometrické abstrakce, jeho rozsáhlé dílo je daleko rozmanitější a různorodější. Ve čtyřicátých a padesátých letech experimentoval s různými historickými postupy moderního umění. Prošel etapou surrealistickou, kubistickou, impresionistickou i realistickou. Po této zkušenosti se od šedesátých let věnoval rozvíjení hned několika linií vlastního výtvarného jazyka. V jejich základu najdeme zapojení náhody do vý-*

zobrazující tři výrazné fašistické představitele. Na zadní stranu vylepi jejich pečlivě vystrížená jména včetně hodnoty a tiráž knihy, z níž materiál ke koláži převzal (patrně jeden z dílů Kriegstagebuch). Neváhá připojit svůj podpis a dataci. Mirvald musel vědět, že v případě odhalení riskuje vlastní krk...

Ve fotografiích se nepochybně zrcadlí nejen Mirvaldovo rozpoložení válečných let, ale jsme schopni identifikovat i reakci na tvorbu německého výtvarníka Hanse Bellmera, fotografická zátiší Josefa Sudka, ale také inspiraci Jindřichem Štyrským a jeho tehdejším oblíbeným materiálem

VLADISLAV MIRVALD OSOBNÍ VLAKY JSOU PLNÉ BLECH

tvorného díla nebo transformaci přírodních procesů a zákonitostí do obrazových kompozic. Zralou Mirvaldovu tvorbu lze rozdělit na etapu lettrismu, kombinatorického umění či osobité varianty op artu, vždy si však udržuje podobný myšlenkový základ a originalitu. Vzhledem k historickým okolnostem vznikalo Mirvaldovo dílo převážně v soukromí, jako výraz bytostné potřeby umělce odpovídat na výzvy moderního výtvarného projevu.

Autor textu patrně jako první z těch, co se Mirvaldovým dílem zaobírají, naznačil zcela bazální skutečnost jeho tvorby: umělec tvořil především pro sebe samého. Díla prioritně nevznikala s tím, že by měla být kdy vystavena či dokonce prodávána, ale jako zcela osobní, subjektivní reakce na okolní svět a dění; jsou plná intimních emocí.

Že tomu tak skutečně je, dokazuje výstava v Galerii Emila Juliše, která mapuje samé počátky Mirvaldovy tvorby, tedy 40. léta minulého století. Většina děl pochází z válečných let 1940 - 1945. Koláže a fotografie jako by byly odpovědí Karlu Teigemu, navíc prošpikované neskrývanou nenávistí k nacismu. V roce 1943 vytváří koláž na dřevěnou desku s názvem Stéla hrdinů, nelichotivě

– anatomickými rozkládacími modely. Ostatně Pavel Scheufler o Mirvaldovi napsal, že byl ve své době „uhranutý surrealismem“.

K účelům výstavy bylo rozhodnuto z větší části Mirvaldova díla readjustovat, díky čemuž se odkryla řada nových skutečností. Vladislav Mirvald často používal zadní strany kreseb, obrazů či fotografií k vlastním poznámkám, jakýmsi torzovitým deníkovým zápiskům. Například zápis na rubu kubistického obrazu Nádoby (1945) přináší tuto informaci: *K. Linhart na kole objíždí kamarády: chystá se povstání / A co se půjde studovat! / Docházejí olejové barvy / Bílou si dělám / Sýkora slouží v Č. Brodu (výpravčí) / Já jsem ve Vrbně – zácvik na výpravčího / Místo rozbitých oken ve vagoněch je sololit! / Osobní vlaky jsou plné blech.*

Galerie Emila Juliše děkuje za nevšední ochotu a obětavou spolupráci při realizaci paní RNDr. Věře Mirvaldové a Ing. Miroslavu Kuklovi. Výstava Vladislava Mirvalda je věnována památce Mgr. Zbyňka Sedláčka, který ji měl původně zahájit.

Vernisáž se koná v neděli 6. dubna v 16:00. Bližší informace na www.vejr.cz/gej

J. E. Germaister